

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 471/1
P. O. BOX 74
118 11 Praha 1 - Malá Strana

telefon: 257 085 111
fax: 257 322 181
e-mail: posta@mkr.cz

JUDr. Josef Janů
Krásný Studenec 65
405 02 Děčín XXIV

22070/5-4089

Národní památkový ústav ústřední pracoviště Valdštejnské nám. 3/162, Praha 1	
Došlo	22 -04- 2008
Čj.	2948
Přílohy: 1x	Odd: PO

Váš dopis značky

Naše značka
č. j. 748/2008

Vyřizuje/linka
Mgr. Vajčner, Ph.D./434

V Praze dne
8. 4. 2008

Věc: rozhodnutí ve věci žádosti o zrušení prohlášení objektu činžovního domu čp. 14 v Děčíně za kulturní památku

V příloze Vám zasíláme rozhodnutí Ministerstva kultury č. j.: 748/2008 ve výše uvedené věci.

Mgr. Petra Ulbrichová
vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

Ministerstvo kultury
odbor památkové péče
Maltézské náměstí 1
118 01 Praha 1 - Malá Strana
IČO: 00023671

Příloha: 1 x rozhodnutí Ministerstva kultury č. j.: 748/2008 ze dne 8. 4. 2008

Stejnopis rozhodnutí:

☒ Národní památkový ústav, ústřední pracoviště
Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Ústí nad Labem
Krajský úřad Ústeckého kraje
Městský úřad Děčín
Vlastní

V Praze dne 8. 4. 2008

Č. j.: 748/2008

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury jako příslušný orgán státní správy na úseku státní památkové péče vydává toto

rozhodnutí:

Ministerstvo kultury **z a m í t á** žádost pana JUDr. Josefa Janů, bytem Krásný Studenec 65, 405 02 Děčín XXIV, a podle § 8 zákona číslo 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, **n e r u š í** prohlášení **objektu činžovního domu čp. 14** v Děčíně I (rejstříkové číslo Ústředního seznamu kulturních památek ČR 22070/5-4089), který je umístěn na pozemku parcelní číslo 111, k.ú. Děčín, okr. Děčín, kraj Ústecký, za kulturní památku.

O d ů v o d n ě n í

Ministerstvo kultury na základě žádosti vlastníka věcí, pana JUDr. Josefa Janů, bytem Krásný Studenec 65, 405 02 Děčín XXIV, zahájilo řízení o zrušení prohlášení objektu činžovního domu čp. 14 v Děčíně I (rejstříkové číslo Ústředního seznamu kulturních památek ČR 22070/5-4089), který je umístěn na pozemku parcelní číslo 111, k.ú. Děčín, okr. Děčín, kraj Ústecký, za kulturní památku. Navrhovatel ve svém podání především uvedl, že objekt je zcela běžná budova, která se nachází v zástavbě dalších podstatně zdobenějších domů a tyto nejsou kulturními památkami. Navrhovatel dále uvedl, že se cítí omezen zákonem o státní památkové péči, když mu byla po provedení stavebního zásahu do památky udělena pokuta.

V řízení se vyjádřil, na základě § 8 odst. 2 zákona číslo 20/1987 Sb., o státní památkové péči, Městský úřad Děčín, odbor školství a kultury, který ve svém stanovisku ze dne 15. 2. 2008, č.j. OSK/19759/2008/Rej, uvedl, že doporučuje zrušení prohlášení předmětné věci za kulturní památku. Empírový řadový dům z roku 1819 byl mnohokrát stavebně upravován, především ve 2. polovině 20. století. Stavební úpravy se týkaly především interiéru, ale nevyhnuly se ani fasádě ve dvorním traktu, okenním výplním a střešní konstrukci, kde byly vyzděny dva pilíře. Tyto úpravy měly převážně degradující charakter.

Dle téhož ustanovení zákona číslo 20/1987 Sb., o státní památkové péči, se v řízení vyjádřil Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor kultury a památkové péče, který ve svém stanovisku ze dne 10. 3. 2008, značka 185/KP/2008, nedoporučil zrušení prohlášení předmětné věci za kulturní památku, když zejména uvedl, že objekt sice v nedávné době prošel rozsáhlými stavebními úpravami, když přízemí domu je užíváno pro provozování služeb a vyšší podlaží jako bytové prostory, avšak tvrzení, že objekt je zcela běžná budova je v daném případě zcela irelevantní.

Ministerstvo kultury rovněž obdrželo stanovisko Národního památkového ústavu – územního odborného pracoviště v Ústí nad Labem, se sídlem Hrnčířská 10, 400 21 Ústí nad Labem, ze dne 13. 3. 2008, č.j. NPÚ-351/ k 769/2008/PP/EI, který vyslovil nesouhlas se zrušením prohlášení věci za kulturní památku. Dům čp. 14 se nachází v Křížové ulici – proti kostelu sv. Kříže – v části města, rozkládající se pod zámeckým ostrohem. Jde o řadový zděný dvoupatrový dům na obdélném půdorysu. Uliční fasáda je pětiosá, s bohatým

architektonickým členěním. Přízemí je opatřeno pásovou bosází – nad okny s klenáky, první a druhé patro pak kromě říms člení výrazné suprafenestry v 1. patře a dvojice pilastrů, oddělující střední osu. Nad střední částí mohutné profilované římsy se zvedá trojúhelníkový štít, pod štítem je na průčelí římskými číslicemi provedený letopočet 1819. Dvorní fasáda je rovněž pětiosá, členěná okny v šambránách. V stup z ulice do domu tvoří původní dřevěné dveře rámové konstrukce s ozdobnými výplněmi, vstup z domu na dvůr pak dřevěné dveře v jednoduchém portálu. Střecha domu je sedlová, krytá taškami. Dispozice domu je příčný dvourakt s jižním a severním trojdílným traktem. V severním traktu se pravděpodobně nacházela černá kuchyně – je zde zazděný otvor po dymníku. Přízemí je klenuté, patro pak plochostropé s fabiony. Podkroví je zbytečné, konstrukce krovu tedy není patrná. Dům je v dobrém stavebně technickém stavu. Všechna okna uličního i dvorního průčelí mají dnes novodobé plastové výplně. Došlo také k různým menším stavebním úpravám, které však zásadním způsobem dispozici ani konstrukce věci nenarušily. Dům čp. 14 je cenným klasicistním městským domem, dobře dochovaným ve hmotě i v konstrukcích s mnoha původními architektonickými detaily. Mimoto je významnou součástí historického urbanistického celku, nacházejícího se kolem dnešního Masarykova náměstí.

Ministerstvo kultury zhodnotilo všechny předložené důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a rozhodlo o nezrušení prohlášení objektu činžovního domu čp. 14 v Děčíně I (rejstříkové číslo Ústředního seznamu kulturních památek ČR 22070/5-4089), který je umístěn na pozemku parcelní číslo 111, k.ú. Děčín, okr. Děčín, kraj Ústecký, za kulturní památku, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, protože v dané věci nebyl prokázán mimořádně závažný důvod pro zrušení prohlášení za kulturní památku. Ministerstvo kultury především dospělo k názoru, že předmětná věc objektivně vykazuje znaky kulturní památky ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 citovaného zákona č. 20/1987 Sb., protože jde o kvalitní příklad klasicistní stavby z roku 1819. Přes jisté stavební úpravy objektu, které však nenarušily podstatu věci, se dosud zachoval ve velké míře autenticky, s mnoha architektonickými detaily. Kromě vlastní architektonické a historické hodnoty je rovněž cenným prvkem zachovaného souboru historických domů, dokládajících stavební vývoj města Děčín. Dům čp. 14 se nachází v Křížové ulici – proti kostelu sv. Kříže – v části města, rozkládající se pod zámeckým ostrohem.

K námitkám žadatele a stanovisku Městského úřadu Děčín lze uvést, že předmětem řízení vedeném podle § 8 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, je především zjišťování té skutečnosti, zda předmětná věc má nebo nemá znaky kulturní památky podle § 2 citovaného zákona č. 20/1987 Sb., když toto ustanovení (§ 8) upravuje postup v případech, kdy z mimořádně závažných důvodů není možné kulturní památku zachovat vůbec, nebo mají být při zachování její podstaty provedeny takové zásahy, které znamenají ztrátu její památkové hodnoty. Podle § 8 památkového zákona je možné zrušit prohlášení věci za kulturní památku pouze z mimořádně závažných důvodů. Ministerstvo kultury považuje za bezezbytku prokázané, že věc i nadále vykazuje hodnoty kulturní památky, když se zde ztotožnilo s názory Krajského úřadu Ústeckého kraje a Národního památkového ústavu, ale i s vyjádřením Městského úřadu Děčín, tedy že se jedná o historickou stavbu, která vzhledem ke svému provedení (dochovaná velmi zajímavá čelní fasáda s množstvím architektonických prvků, dochovaná hmotová dispozice, dochované klenební konstrukce apod.) a umístění (dům se nachází v Křížové ulici – proti kostelu sv. Kříže – v části města, rozkládající se pod zámeckým ostrohem) vykazuje nezpochybnitelné architektonické, urbanistické i historické hodnoty. Při posuzování rozsahu poškození věci stavebními úpravami Ministerstvo kultury dospělo k závěru, že hlavní památkově významné atributy stavby zůstaly zachovány a že tvrzení o setření všech hodnot kulturní památky těmito zásahy nelze v tomto případě akceptovat.

Dále uvádíme, k námitce vlastníka věci ohledně uložené blíže nespecifikované pokutě a omezování jeho vlastnických práv, že v nálezu Ústavního soudu České republiky sp. zn. I. ÚS 35/94 se konstatuje, že dle ustanovení čl. 11 Listiny základních práv a svobod má vlastník

nejen práva, ale také povinnosti. Je povinen respektovat zákaz zneužití vlastnického práva na újmu druhých nebo zákaz jeho užívání v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy, což prohlášení věci za kulturní památku je. K tomu sdělujeme, že prohlášení věci za kulturní památku není pojato jako jednostranné omezení vlastnického práva bez náhrady, protože zákon o státní památkové péči nabízí řadu fakultativních i obligatorních náhrad, vázaných na zachování a údržbu kulturní památky. Výše a způsob náhrad jsou dány povahou věci, zejména též odvisí od výše nákladů, jimiž obnova či údržba kulturní památky překračuje obvyklé náklady. K tomu dodáváme, že zamýšlí – li vlastník kulturní památky provést údržbu, opravu, rekonstrukci, restaurování nebo jinou úpravu kulturní památky nebo jejího prostředí, je povinen si podle § 14 odst. 1 výše citované zákona o státní památkové péči předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, a jde – li o národní kulturní památku, závazné stanovisko krajského úřadu. Při realizaci stavebního zásahu je pak povinen postupovat podle vydaného závazného stanoviska, jinak se vystavuje možnosti udělení sankce dle památkového zákona.

P o u č e n í

Podle ustanovení § 44 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, se na toto řízení nevztahují obecné předpisy o správním řízení. Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení.

Mgr. Petra Ulbrichová

vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

